

Efter afstemningen i Folketinget ved 2. behandling den 4. februar 2020

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.¹⁾

(Omlægning af beskatningen af overskudsvarme)

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 308 af 24. marts 2017, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 104 af 13. februar 2018, lov nr. 478 af 16. maj 2018 og § 2 i lov nr. 331 af 30. marts 2019 og senest ved § 1 i lov nr. 1585 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 3, indsættes efter 7. pkt. som nyt punktum:
»For anlæg, der både varmer og køler, og hvor både varmen og kølingen udnyttes, beregnes den del af elektricitetsforbruget, der anvendes til opvarmning, som en tredjedel af den producerede mængde varme, dog højst det faktiske målte elforbrug, mens det resterende elektricitetsforbrug henregnes til køling.«
2. I § 11, stk. 3, ændres i 11., 12. og 15. pkt., der bliver 12., 13. og 16. pkt., »10. pkt.« til: »11. pkt.«
3. I § 11, stk. 3, ændres i 13. pkt., der bliver 14. pkt., »11. og 12. pkt.« til: »12. og 13. pkt.«
4. I § 11, stk. 5, ændres i 1. og 2. pkt. »10. pkt.« til: »11. pkt.«, og i 2. pkt. ændres »11.-14. pkt.« til: »12.-15. pkt.«
5. § 11, stk. 9, affattes således:
»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af stk. 3, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af

stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, hvor der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt. eller stk. 13, 2. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmelieferandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, der følger af 1. eller 2. pkt. eller stk. 13, 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmelieferandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af elektricitet i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der alene tilbagebetaling efter stk. 3, 7. pkt. Hvis nyttiggørelsen

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

sker ved varmepumper omfattet af stk. 3, 7. pkt., nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Sætserne i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

6. I § 11, stk. 13, indsættes som 2.-9. pkt.:

»Virksomheder, der afsætter varme fra et anlæg, der ikke er omfattet af 1. pkt., kan beregne nedsættelsen af tilbagebetalingen efter stk. 9 som svarende til den nedsættelse pr. GJ varme, som gennemsnitligt fandt anvendelse for virksomhedens leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019. Hvis der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019, anvendes den gennemsnitlige nedsættelse pr. GJ varme, som har fundet anvendelse i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Beregningen skal foretages på baggrund af de først anvendte varmepriser. Det er en forudsætning for anvendelse af 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, at den har indgået endelig aftale om levering af overskudsvarme senest den 31. december 2019, og kan dokumentere, at levering af overskudsvarme fra det pågældende anlæg er påbegyndt senest den 31. december 2020. Det er endvidere en forudsætning for anvendelse af 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, hvilken afgift der gennemsnitligt er betalt pr. GJ afsat varme, og at virksomheden anmelder dette til told- og skatteforvaltningen, inden muligheden benyttes. Virksomheden skal foretage anmeldelsen til told- og skatteforvaltningen senest 1 år efter bestemmelsens ikrafttræden, for at muligheden kan benyttes. Hvis en virksomhed vælger at beregne nedsættelsen efter 2. pkt., skal virksomheden benytte denne opgørelsesmetode for hele kalenderåret. 1.-8. pkt. finder anvendelse til og med den 31. december 2034.«

7. I § 11 indsættes som stk. 23:

»Stk. 23. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administrationen af ordningen om indbetaling af afgift efter stk. 9, 4.-6. pkt.«

8. I § 11 e, stk. 3, ændres »10. pkt.« til: »11. pkt.«

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 2 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, § 2 i lov nr. 70 af 30. januar 2013, § 2 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, § 4 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, § 3 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og § 3 i lov nr. 331 af 30. marts 2019 og senest ved § 2 i lov nr. 1585 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 10, 2. og 3. pkt., ophæves.

2. § 8, stk. 11, ophæves.

Stk. 12-14 bliver herefter stk. 11-13.

3. I § 8, stk. 12, der bliver stk. 11, udgår »eller stk. 11«.

4. I § 8, stk. 14, 1. pkt., der bliver stk. 13, 1. pkt., ændres »stk. 13« til: »stk. 12«.

5. § 10, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmeforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, hvor der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., til varmeforsyningselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmeforsyningselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. Varmeforsyningselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Sætserne i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Virksomheder, der afsætter varme fra et anlæg omfattet af 1. pkt., kan beregne nedsættelsen af tilbagebetalingen som svarende til den nedsættelse pr. GJ varme, som gennemsnitligt fandt anvendelse for virksomhedens leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019. Hvis der ikke

er foretaget leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019, anvendes den gennemsnitlige nedsættelse pr. GJ varme, som har fundet anvendelse i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Beregningen skal foretages på baggrund af de først anvendte varmepriser. Det er en forudsætning for anvendelse af 13. pkt., at virksomheden kan dokumentere, at den har indgået endelig aftale om levering af overskudsvarme senest den 31. december 2019, og kan dokumentere, at levering af overskudsvarme fra det pågældende anlæg er påbegyndt senest den 31. december 2020. Det er endvidere en forudsætning for anvendelse af 13. pkt., at virksomheden kan dokumentere, hvilken afgift der gennemsnitligt er betalt pr. GJ afsat varme, og at virksomheden anmelder dette til told- og skatteforvaltningen, inden muligheden benyttes. Virksomheden skal foretage anmeldelsen til told- og skatteforvaltningen senest 1 år efter bestemmelsens ikrafttræden, for at muligheden kan benyttes. Hvis en virksomhed vælger at beregne nedsættelsen efter 13. pkt., skal virksomheden benytte denne opgørelsesmetode for hele kalenderåret. 13.-19. pkt. finder anvendelse til og med den 31. december 2034.«

6. § 10, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, hvor der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra

varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Sætserne i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

7. I § 10 indsættes som stk. 18:

»Stk. 18. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administrationen af ordningen om indbetaling af afgift efter stk. 9, 4.-6. pkt.«

8. § 10 b, stk. 3 og 4, ophæves.

9. § 10 c, stk. 3 og 4, ophæves.

10. § 10 d, stk. 7 og 8, ophæves.

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 3. september 2015, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 1585 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, hvor der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt. eller stk. 12, 2. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, der følger af 1. eller 2. pkt. eller stk. 12, 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabs-

materialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Sætserne i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energif afgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

2. I § 8, stk. 12, indsættes som 2.-9. pkt.:

»Virksomheder, der afsætter varme fra et anlæg, der ikke er omfattet af 1. pkt., kan beregne nedsættelsen af tilbagebetalingen efter stk. 8 som svarende til den nedsættelse pr. GJ varme, som gennemsnitligt fandt anvendelse for virksomhedens leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019. Hvis der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019, anvendes den gennemsnitlige nedsættelse pr. GJ varme, som har fundet anvendelse i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Beregningen skal foretages på baggrund af de først anvendte varmepriser. Det er en forudsætning for anvendelse af 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, at den har indgået endelig aftale om levering af overskudsvarme senest den 31. december 2019, og kan dokumentere, at levering af overskudsvarme fra det pågældende anlæg er påbegyndt senest den 31. december 2020. Det er endvidere en forudsætning for anvendelse af 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, hvilken afgift der gennemsnitligt er betalt pr. GJ afsat varme, og at virksomheden anmelder dette til told- og skatteforvaltningen, inden muligheden benyttes. Virksomheden skal foretage anmeldelsen til told- og skatteforvaltningen senest 1 år efter bestemmelsens ikrafttræden, for at muligheden kan benyttes. Hvis en virksomhed vælger at beregne nedsættelsen efter 2. pkt., skal virksomheden benytte denne opgørelsesmetode for hele kalenderåret. 1.-8. pkt. finder anvendelse til og med den 31. december 2034.«

3. I § 8 indsættes som stk. 15:

»Stk. 15. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administrationen af ordningen om indbetaling af afgift efter stk. 8, 4.-6. pkt.«

4. § 8 b, stk. 3 og 4, ophæves.

5. § 8 c, stk. 3 og 4, ophæves.

6. § 8 d, stk. 7 og 8, ophæves.

§ 4

I lov om energif afgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret bl.a. ved § 7 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, § 7 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 5 i lov nr. 331 af 30. marts 2019 og § 4 i lov nr. 1585 af 27. december 2019 og senest ved § 1 i lov nr. 1586 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 13-15, ophæves.

Stk. 16 og 17 bliver herefter stk. 13 og 14.

2. I § 9, stk. 17, 1. pkt., der bliver stk. 14, 1. pkt., ændres »efter stk. 16« til: »efter stk. 13«.

3. § 11, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmeforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, hvor der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt. eller stk. 13, 2. pkt., til varmeforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmel leverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at forsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. eller stk. 13, 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmel leverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Sætserne i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes til-

bagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

4. I § 11, stk. 13, indsættes som 2.-9. pkt.:

»Virksomheder, der afsætter varme fra et anlæg, der ikke er omfattet af 1. pkt., kan beregne nedsættelsen af tilbagebetalingen efter stk. 9 som svarende til den nedsættelse pr. GJ varme, som gennemsnitligt fandt anvendelse for virksomhedens leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019. Hvis der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019, anvendes den gennemsnitlige nedsættelse pr. GJ varme, som har fundet anvendelse i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Beregningen skal foretages på baggrund af de først anvendte varmepriser. Det er en forudsætning for anvendelse af 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, at den har indgået endelig aftale om levering af overskudsvarme senest den 31. december 2019, og kan dokumentere, at levering af overskudsvarme fra det pågældende anlæg er påbegyndt senest den 31. december 2020. Det er endvidere en forudsætning for anvendelse af 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, hvilken afgift der gennemsnitligt er betalt pr. GJ afsat varme, og at virksomheden anmelder dette til told- og skattefor-

valtningen, inden muligheden benyttes. Virksomheden skal foretage anmeldelsen til told- og skatteforvaltningen senest 1 år efter bestemmelsens ikrafttræden, for at muligheden kan benyttes. Hvis en virksomhed vælger at beregne nedsættelsen efter 2. pkt., skal virksomheden benytte denne opgørelsesmetode for hele kalenderåret. 1.-8. pkt. finder anvendelse til og med den 31. december 2034.«

5. I § 11 indsættes som stk. 20:

»Stk. 20. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administrationen af ordningen om indbetaling af afgift efter stk. 9, 4.-6. pkt.«

6. § 11 b, stk. 3 og 4, ophæves.

7. § 11 c, stk. 3 og 4, ophæves.

8. § 11 d, stk. 7 og 8, ophæves.

§ 5

Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren kan herunder fastsætte, at dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.